

„sjasket“. Jeg kan i alt Fald slet ikke tænke mig, at nogen anden end netop det ærede Medlem i disse Udenværker vilde finde Basis for Fremsettelsen af saa skarpe Udtalelser som dem; det ærede Medlem her er fremkommet med.

I øvrigt skal jeg ikke gaa ind paa den Række Enkeltheder, som her er fremdraget, men kun ganske kort fæste mig ved et Par Hovedpunkter og en enkelt af de Hovedbetragtninger, som er fremført.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen udtalte, at man paa dette Omraade burde give al den Frihed, som samfundsmæssige Hensyn ikke hindrer; deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem, og naar det ærede Medlem da ikke heller kunde pege paa større Frihedsindskrænkninger end dem, han her kritiserede, saa maa jeg maaske have Lov til deri at se en Tilkendegivelse fra det ærede Medlems Side af, at det Hovedprincip, ud fra hvilket han ønsker en saadan Lovgivning affattet, ogsaa i det store og hele har været vejledende ved Affattelsen af det Lovforslag, som her foreligger. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at i og for sig har jeg ikke noget som helst at indvende imod; at de Damer, som sidder og forhandler Chokolade rundt omkring i de mange smaa Butikker i Byen, fik Lov til at holde aabent til Kl. 9, saaledes som de har udtalt Ønske om. Men for det første vilde det jo kunne medføre Konsekvenser med Hensyn til Krav ogsaa fra anden Side om ret lang Aabningstid, og for det andet ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at Timen fra Kl. 8 til 9 lægges der fra de vedkommende forretningsdrivende uhyre ringe Vægt paa. Det, det kommer an paa for dem, er, at de maa holde deres Forretninger aabne i Tiden fra 6 til 8 af Hensyn til den betydelige Gadehandel, som denne Aabningstid aabner Mulighed for, og navnlig af Hensyn til at kunne faa Teaterforretningerne med, og dette vil de altid kunne opnaa, naar de faar Lov til at holde aabent til Kl. 8. Derfor er der ikke nogen som helst Tvivl om, at de Ønsker, som man fra denne Forretningsgrens Side har, i Virkeligheden sker Fyldest gennem Lovforslaget, som det her foreligger. Jeg har, maa jeg sige, haft mange og ingenlunde lidet besværlige Besøg af de Damers Organisation, som det drejer sig om, inden dette Lovforslag blev udarbejdet. Men jeg har ikke mærket noget til den Utilfredshed med Lovforslagets Bestemmelser, som ganske sikkert vilde være kommet til Orde, efter at Lovforslaget var fremsat for det andet

høje Ting, hvis en saadan Utilfredshed havde været til Stede.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen var ud fra sit Princip om det samfundsmæssige Hensyn, om hvilket jeg altsaa har udtalt at jeg deler det, ogsaa inde paa en Kritik af den Bestemmelse, som er indeholdt i § 3, Litra e., altsaa sidste Stykke, om erhvervs-mæssig Fotografering paa Folkekirkenes fire store Helligdage. Og det ærede Medlem mente ikke, at det var et samfundsmæssigt Hensyn, der her var bestemmende. Det kan der naturligvis tvistes om. Bestemmelsen er ønsket indsat under Lovforslagets Behandling i Landstinget, den fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag. Det ærede Medlem kan mene, at man ikke bør udvide Begrebet „samfundsmæssigt Hensyn“ til ogsaa at omfatte det Følelshensyn, som dikteres af religiøs Overbevisning, andre kan mene, at man bør; det har i alt Fald det høje Landsting ment, og jeg har ikke fundet, at der var Anledning til at modsætte sig en saadan Udvidelse af det bestemmende Princip, som gennem denne Bestemmelses Indførelse er tilvejebragt. Men det, som det ærede Medlem Hr. Heilesen særlig vendte sig imod, var Bestemmelserne i § 3 a., 1ste og 3die Stykke, idet det ærede Medlem for det første mente, at der skete de Personer, som handler med Konfitterer paa Detailhandlerborgerskab, Uret i Sammenligning med dem, der handler med denne Vare paa Kagebagerborgerskab. Men det ærede Medlem er sikkert vel vidende om, at de Forretninger, som driver denne Handel som Speciale, driver den saa at sige alle paa Kagebagerborgerskab, meget faa af dem driver Virksomheden paa Detailhandlerborgerskab, men de, der paa Detailhandlerborgerskab sælger Okokolade og Konfitterer, sælger ogsaa mange andre Varer, for dem er den Omsætning, som her er Tale om, i Almindelighed af liden Betydning i Sammenligning med hele den Omsætning indenfor alle de forskellige Varebrancher, som de vedkommende har. Derfor er det ikke ubegrundet at give de Specialforretninger, som handler med denne Vare paa Kagebagerborgerskab, en Særstilling i Sammenligning med Forhandlere af disse Varer paa Detailhandlerborgerskab.

Jeg maa med Hensyn til Spørgsmaalet Bagere og Kagebagere og Bemærkningen om, at de jo til Dels kan forhandle de samme Varer, og at den ene Kategori Bagere om Søndagen maa holde aabent til Kl. 8, Kagebagerne derimod kun til Kl. 4, sige, at dette er ogsaa indsat i det høje Landsting.